

[The page is mostly blank with some faint, illegible markings and a small dark smudge at the bottom left corner.]

1.
1.
1.
2.
1.
1.
1.
2.
3.

1578.

1. Hochmannus, Thomas: De legitima ab intestato
successione

1587.

1. Bocerus, Henricus: De jure dotium.

1592.

1. Bocerus, Henricus: De contractu in genere et in specie
de emptione et venditione.

2. Entylmus, Mathaeus: Conclusiones ex materia for-
mae selectae

1595

1. Bocerus, Henricus: De forma, de substantiis, et
accidentalibus pendis.

1596.

1. Magirus, David: De iurejurando.

2. Magirus, David: De pendis.

3. Magirus, David: De probatione in genere et singulis
ejus speciebus

1596.

1. Ziglerus, Michael: De rerum naturalium principis

1597.

1. Bucerus, Henricus: Synopsis totius juris feudalis et
selectiores ejusdem quaestiones

2. Bucerus, Henricus: De jurisdictione.

3. Magirus, David: Quaestiones juris controversae
materia de pactis et transactionibus desumptae

4. Magirus, David: De usucapionibus et praescriptionibus.

1598

1. Magirus, David: De usuris quaestiones aliquot.

2. Magirus, David: Quaestiones juris controversarum

Secundus

3. Magirus, David: De personarum servitutibus, usufructu et

usu. David: Quaestiones controversae ex appellationum
materia selectae

1602.

1. Magirus, David: De lege regia

1608

1. Bucerus, Henricus: De possessione

1608

2. Magirus, David: De solutionibus.

1609.

1. Neyfferus, Valentinus: De praescriptionibus.

1610

1. Bocerus, Henricus: De successione conventuali, ea
jure civili, canonico, feudali, Saxinico. . . . de prompta.

1614.

1. Besoldus, Christophorus: Ex libro I et II de sumptuum,
Illustrationum quaestionum cinnae.

2. Besoldus, Christophorus: Selectiores juris controversi
decisiones ex lib. 3 et 4. de sumptu

1615

1. Besoldus, Christophorus: Thematata juris controversi
subsequenti ex libro 5 et 6 ff patrimonium de prompta

2. Besoldus, Christophorus: Quaestiones selectiores controversae ex 7. et 8.
1616) pars d. libris, materiam personarum et reatum complectentibus, de prompta.

3. Besoldus, Christophorus: Cinnae problematum juridicorum
ex libro ff. 11 et seqq. usque ad 47 de promptorum

1616

2. Meroldus, Christophorus: Illustres quaestiones ex 16
postremis pandect. libri desumptae

1618

1. Harpprechtus, Johannes: Repetitio gravissimae l. si inquam
& c. de revocand. donationibus

1619.

1. Laurius, Thomas: De academiis

1621.

1. Meroldus, Christophorus: De casibus fortuitis, ubi
de eorum jure, tam in contractibus, quam alii negotiis
... agitur

1625

1. Ruemelinus, Martinus: De testamentis I.

1626

1. Meroldus, Christophorus: De privilegiis literatorum.

2. Frederus, Hieronymus: De inventaris confectione

1630.

1. Besoldus, Christophorus: De nullitatibus.

1632

1. Besoldus, Christophorus: De modo referendi seu vocandi
in causis civilibus, tam primae quam secundae
instantiae.

1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

Decorative border on the right edge of the page, featuring a repeating pattern of stylized floral or geometric motifs.

573

1578

Disputatio,
DE LEGITIMA AB INTESTA-
to successione.

Deo auspice.

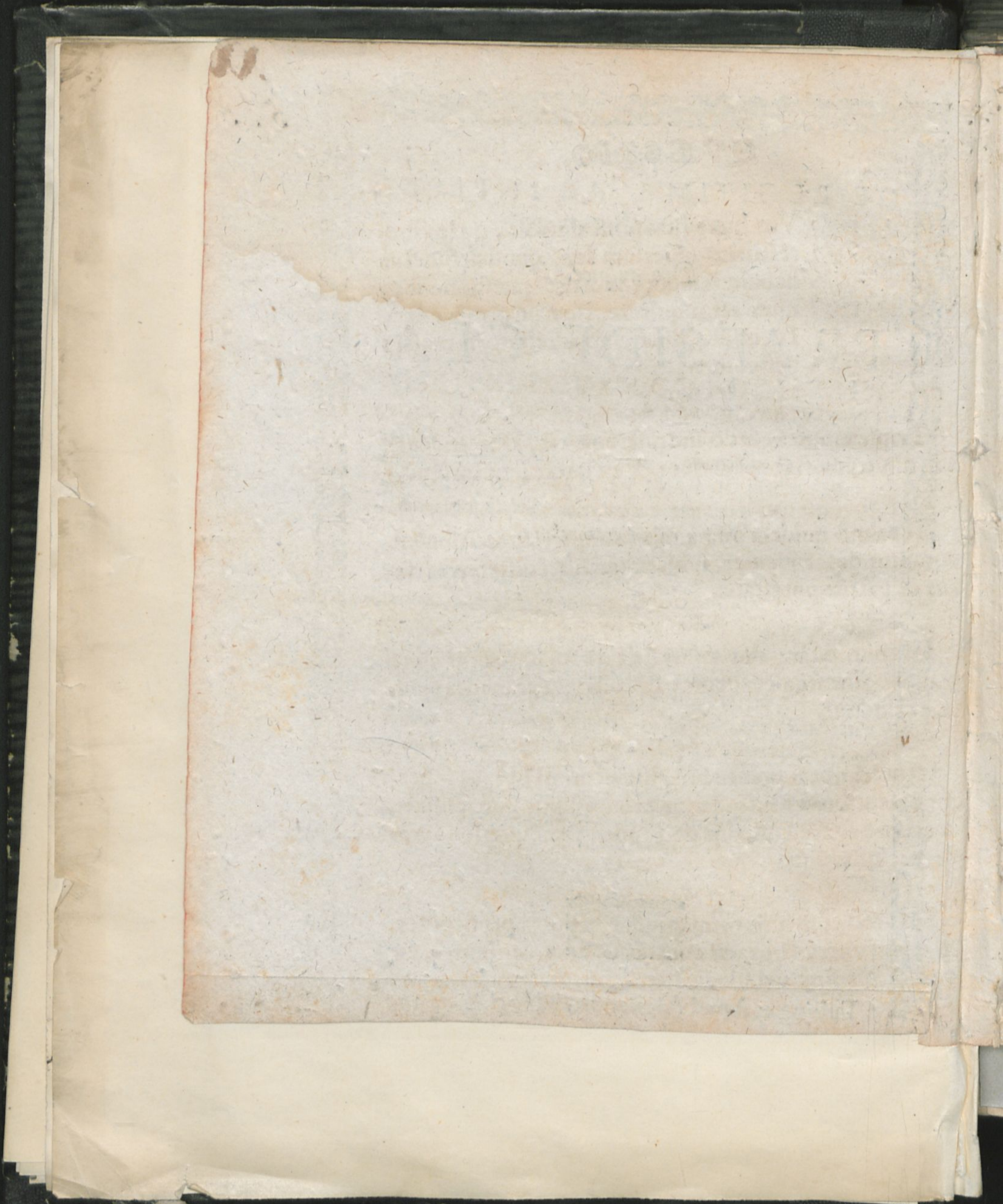
PRAESIDE CLA-
RISSIMO CONSULTISSIMO-

QVE VIRO, D. IOANNE HOCHMANNO, I. V.
Doctore, & in alma Tubingensi Academia, Iuris canonici Professore
ordinario, & celeberrimo, Praeceptore suo omni pietate & obser-
vantia colendo, M. PAVLVS MAIER NORDLIN-
GENSIS, loco, tempore ac ordine, infra scriptis, pro ingenij
viribus respondere conabitur.

CVM MATERIA SUCCESSIONIS COPIOSA,
frequens, utilis, & disputabilis sit, nec non distincta capita contineat,
quo melius ea discutiatur, & pluribus, praesertim Iuris studiosis, op-
ponendi locus sit: Ideo primus successione ordo, qui descendentium
est, & vsq; ad 23. thesin exclusiue durat, 19. die Martij, publice in
aula noua: Secundus vero ordo, qui ascendentium est, & 23. ac se-
quentibus thesibus, vsq; ad 45. exclusiue continetur, in auditorio
Iure consultorum die 21. dicti mensis: Et deniq; tertius ordo, de quo
in reliquis Thesibus agitur, sequenti die, quae est 22. Martij, eodem in
loco, exercitij gratia disputabitur, nec non de appendice feu-
dali, singulis praedictis tribus diebus opponendi
locus dabitur.

Tubingæ, Apud Alexandrum Hockium. 1578.

QVÆSTIO.

Vm hæreditas nihil aliud sit, quàm successio in vniuersum Ius, quod defunctus habuit, tempore mortis: quæstione dignum est, inquirere, cui nam potissimum, & quo ordine, ab intestato successio deferatur:

Thesis. 1.

Triples autem ordo successionis est, Descendentium nimirum, Ascendentium, & ex latere iunctorum.

2.

Et primò quidem omnium, ad defuncti successionem, vocantur descendentes, sublata qualibet differentia, sexus & patriæ potestatis.

3.

Hi enim quàm diu extiterint, etiam in remotissimo gradu constituti, ascendentes & collaterales omnes penitus excludunt.

4.

Ita tamen, vt si omnes filij, filiaeq; primi gradus supersint, parentibus vtriusq; sexus, pro virilibus portionibus, æquo iure succedant, alijs descendentes, vltioris gradus, exclusis.

5.

Sin verò cum filijs primi gradus, nepotes, pronepotes, vel etiam vltiori gradu constituti, vnus vel plures, ex præmortuis filijs vel filiabus vnà concurrant: hi omnes

A 2 cum

cum patris suis, vel similibus personis, ad aui, vel proau
defuncti, hæreditatem, in stirpes, æqua lance, admittun-
tur.

6.

Quod idem dicendum est, si nepotes, cum pronepoti-
bus, vel in vltiori gradu constitutis, absq; vllis deo-
auo, proauo, vel abauo &c. respectiue successuri sunt.

7.

Etsi autem ingredienti religionem fratrum minorum,
post factam professionem, ab intestato nulli succedere
possint:

8.

Eligentes tamen se monasterio vel clero sociare, & re-
liquum vitæ suæ tempus sanctimonialiter degere, de Iure
ciuili nullo eis impedimento ex sanctimoniali conuersa-
tione generando, & soli, & cum alijs ad successionem pa-
rentum vocantur.

9.

In tantum quidem, vt nec propter hanc causam, quasi
ingrati, à parentibus suis exhæredari, vel minus legitima
portione eis relinqui possit.

10.

Prædicta autem intelligenda sunt, de descendantibus,
naturalibus & legitimis, ex legitimo matrimonio pro-
gnatis.

11.

Liberi enim, qui ex complexibus, aut nefarijs, aut in-
cestis, aut damnatis processerunt, nullo modo, nec patri,
nec matri, nec alijs ascendentibus succedere possunt, cum
omni

omni legum beneficio quasi indigni reputentur.

12.

Si tamen extra matrimonium nati essent liberi, ex coitu non damnato à lege temporali: tales matri vel alijs ascendentibus per lineam maternam, perinde ac si nati essent ex legitimo matrimonio, ab intestato bene succedere possunt.

13.

Et id non tantum, si soli superessent, sed etiam cum alijs filijs, ex legitimo matrimonio natis, successio maternorū bonorum ipsis debetur.

14.

Et licet liberi naturales tantum, nati ex libero & libera, patri etiā ab intestato succedere possint, in duabus vncijs, si modo pater legitima sobole liberorum, & coniuge, careat, & illa, ex qua talis natus est, fuerit concubina, indubitato affectu in domo retenta.

15.

Illud tamen de liberis tantum naturalibus, primi gradus, non verò secundi vel vltioris, vt nepotibus, & pronepotibus intelligendum est.

16.

Ex quo infertur, quod filius naturalis & legitimus, procreatus ex filio naturali tantum, non possit auo paterno ab intestato succedere.

17.

Et quod de filijs legitimis & naturalibus dictum est, vt parentibus suis succedant, id etiam de legitimis tantum, vt sunt adoptiui, intelligi debet, æqualiter enim illi, cum

A s alijs

alijs filijs legitimis & naturalibus, in adoptantis hæreditatem succedunt.

18.

In tantum, vt absq; legitimis & naturalibus liberis, ab intestato patri adoptanti, exclusis ascendentibus, de rigore iuris succedere possint.

19.

Quod intelligendum est, si tempore mortis in adoptione ipsius patris manserint, secus si fuissent emancipati, tunc enim dissoluta forent iura adoptionis, & in nihilo succederent.

20.

Nisi à coniuncta persona, puta ab auo paterno, vel materno, adoptatus quis esset, talis enim succedit adoptanti non solum ab intestato, sed etiam contra testamentum, perinde vt alij filij legitimi & naturales.

21.

Filij quoq; legitimati, vnà cum alijs legitimis & naturalibus liberis, parentibus suis succedunt.

22.

Nisi legitimatio mortuo, aut inscio parente facta fuisset à Principe, ignorantiam paternam nesciente, talis enim legitimatio in præiudicium aliorum non valeret.

23.

Vbi verò nulli defuncto descendentes superstites sunt, tunc ordine mortalitatis turbato, ascendentes defuncto proximi, ad tristem & luctuosam filiorum successionem vocantur.

24.

Idq; æqualiter.

Etsi

25.

Etsi diuersæ lineæ, parentes fuerint,, dispari numero, pari tamen gradu, in stirpes & non in capita fiet distributio: ita quidem, vt hæreditatis vnum semissem, patres ex linea paterna, alterum ex materna linea habeant.

26.

Etsi autem plurimi DD. teneant, quod in bonis, quæ à patre tantum, vel ab aliquo ascendente, de linea paterna ad defunctum peruenerunt, ascendentes, illius lineæ paternæ, ascendentibus maternæ lineæ præferantur, & vice versa:

27.

Tamen contraria sententia B1. Et aliorum existimantium, absq; discrimine bonorum, à quacunq; linea processerint, æqualiter hæreditatem inter ascendentes pari gradu constitutos, diuidendam esse, de iure defendi posse videtur.

28.

Semper autem proximior ascendentium, remotiorem, tam eiusdem, quam diuersæ lineæ excludit, sicq; fit, vt mater defuncti, excludat auum paternum, etiam quoad bona quæ sita à patre vel linea paterna.

29.

Vocantur autem ad descendentium successionem, quoq; vnâ cum ascendentibus, ex utroq; parente defuncto coniuncti fratres sororesq;, nec nō defunctorum fratrum sororumq; liberi.

30.

Qui tamen defuncti fratres sororesq;, nec auum nec
auiam,

auiam, nec proauum nec proauiam, paternum vel mater-
num, si modo nemo eos antecedit, excludere possunt.

31.

Quamuis successionis forma eo casu, quo cum ascen-
dentibus, fratres sororesq; defuncto succedunt, alteretur:
in capita enim, & non in stirpes inter ipsos, & ascendentes
gradu proximos defuncti hæreditas, secundum numerum
personarum, distribuitur.

32.

Tamen si cum ipsis defunctorum fratrum sororumq;
liberi concurrant, successio quo ad eos in stirpes tantum
admittitur, cum hi omnes pro vno reputentur, paternum
ingredientes gradum, & illius ferentes portionem.

33.

Consanguinei verò vel vterini saltem Fratres atq;
sorores defuncti, planè à patre & matre, auo vel auia,
tàm paternis quàm maternis, aut remotioribus etiam a-
scendentibus excluduntur, vndecunq; sanè bona proue-
nerint.

34.

Quod autem dictum, est ascendentes cùm defuncti
fratribus & sororibus, ab intestato succedere, limitatur:
nisi ascendentes ad secundas nuptias transuolassent.

35.

Mater enim ad secunda vota transiens, liberis ex primo
matrimonio prognatis, ab intestato morientib9, in bonis,
quæ ex substantia paterna, ad eos peruenerunt, quo ad
vsum fructum tantum, non item in Iure proprietatis suc-
cedere potest.

36.

36.

Et quod de matre dispositum est, idem etiam in patre ad secunda vota transeunte, iuris esse dicimus.

37.

Imò idem in alijs ascendentibus maribus & foeminis, vt auo auia & proauia, procedere arbitramur.

38

Operatur autem ascendentium transitus ad secunda vota priuationem proprietatis, & eorum bonorum tantum, quæ à marito vel vxore transeuntis peruenerunt ad eum, de cuius successione agitur, non autem aliorum bonorum, quæ defuncti fuerunt, vel ex alterius ascendentis successione ad ipsum deuenerunt.

39.

Etsi autem parentes, vel alijs ascendentes, siue per paternam siue maternam lineam progrediantur, liberis suis, ex coitu damnato natis, non succedant:

40.

Matres tamen, alijsq; per maternam lineam ascendentes, naturalibus ex concubitu non damnato ab aliqua lege temporali natis, perinde ac si ex legitimo matrimonio processissent, ex Trebelliano Senatusconsulto admittuntur.

41.

Nec pater quoq; si modò certus sit, nec alijs per lineam paternam ascendentes, naturalibus suis liberis, in duabus vncijs succedere prohibentur, in casibus in quibus naturali filio patris successio, si is prædefunctus esset, deferretur.

B

42.

42.

Sed Parentes adoptiui adoptatis filijs, qui in eorum potestatem non transiuerunt, ab intestato succedere nequeunt.

43.

Patrem verò arrogatorem, mortuo arrogato, in pubertate, ei vnà cum alijs parentibus arrogati in capita succedere debere, rationi conueniens esse videtur.

44.

Naturales quoque parentes, postea tamen legitimos factos, instar aliorum parentum, qui liberos ex legitimo matrimonio procreauerunt, descendentibus suis succedere arbitramur.

45.

Quòd si verò defunctus, neque descendentes neque ascendentes relinquat, tum omnium primo in tertio ordine fratres sororesque ex utroque sanguine iuncti, ad prædefuncti fratris hæreditatem in capita vocantur.

46.

Cum quibus etiam pariter admittuntur, fratrum & sororum ab hac luce subtractorum filij superstites.

47.

Qui tamen, cum Iure repræsentationis in locum defunctorum parentum suorum succedant, in stirpes tantum cum superstilibus defuncti fratribus & sororibus admittuntur.

48.

Quòd si verò defunctus, nullos nec fratres nec sorores utrinque coniunctos, sed liberos eorum tantum relinquat,
tunc

tunc inter ipsos in capita, non verò in stirpes defuncti hereditas, secundū Azonis opinionem, diuidenda veniet, arbitramur.

49.

Quod ipsum etiam in successione feudali procedere arbitramur.

50.

Post fratres autem & sorores utrinque coniunctos, eorundemque filios, ad hereditatem defuncti, admittuntur ex vno latere fratres sororesque tam uterini, quam consanguinei, & cum his filij prædefunctorum fratrum & sororum, exclusis itidem defuncti patris & similibus personis.

51.

Prædictis personis omnibus deficientibus, ad defuncti successionem vocantur collaterales reliqui, quicumque in gradu sunt proximiores: idque sine vlla agnationis vel cognationis, sexus, bonorum, duplicis vel vnius vinculi, ascendentiae vel descendente, repræsentationis, stirpium vel capitum differentia, obtinet.

52.

Et si plurimi eiusdem gradus inueniantur, secundum personarum numerum inter eos hereditas diuidetur, quod in capita leges nostræ appellant.

53.

Eaque successio ad decimum vsque gradum conceditur.

54.

Postquam verò deficiunt omnes cognati & agnati vsque decimum gradum, tum vir & vxor sibi inuicem ad succedendum admittuntur.

55.

Postremo

Postremo loco defuncti, absq; legitimo hærede, bona
fiscus occupat.

56.

Nec consuetudo valet, per quam hospites, peregrinis
in eorum hospicio defunctis, succedere nituntur.

Appendix Feudalis.

Inuestituram feudi, à quo tamen regulariter filia, &
ipsarū filij excluduntur, sibi & hæredibus suis, masculis
& foeminis accipiens, fæminis in feudi successione lo-
cum non præbebit, quàm diu masculus ex eo superest.

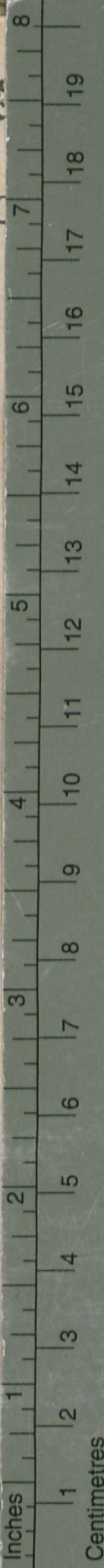

X2615896

V. 17

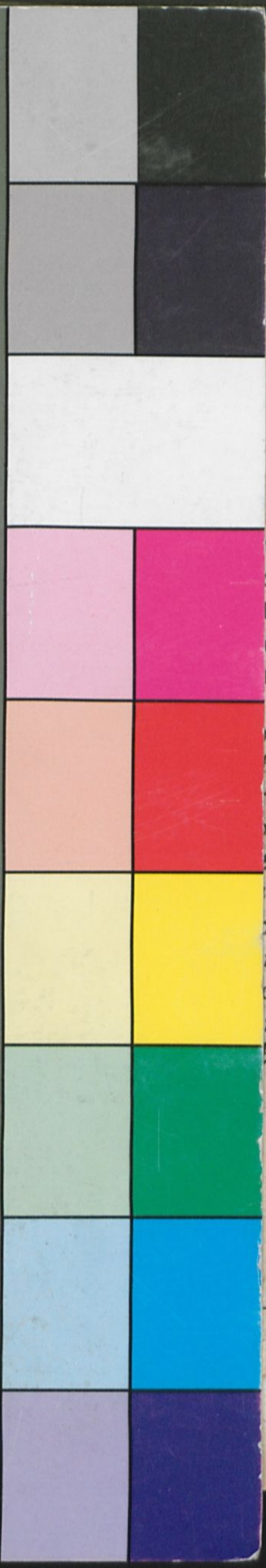

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

INTESTA-

CLA
TISSIMO-
HMANN, I. V.
ris canonici Professore
omni pietate & obser-
ER NORDLIN
scriptis, pro ingenij
tur.

NIS COPIOSA,
incta capita contineat,
tim juris studiosis, op=
ordo, qui descendentium
9. die Martij, publicè in
tium est, & 23. ac se=
ontinetur, in auditorio
iq; tertius ordo, de quo
est 22. Martij, eodem in
n de appendice seu=
bus opponendi

Hockium, 1578.

~~77~~
573

1578 A
1

7

2

Handwritten notes in cursive script.

